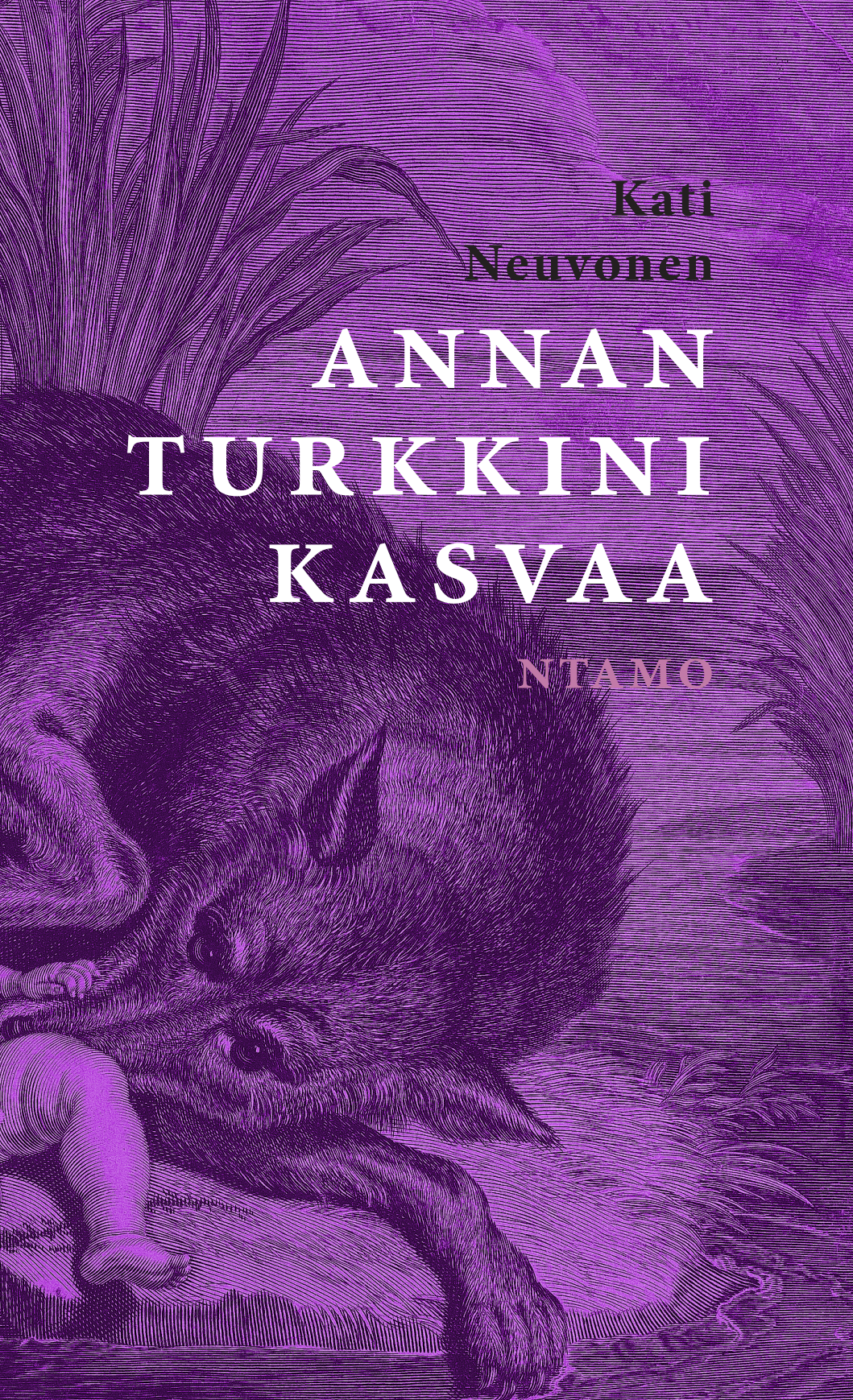

Kati
Neuvonen

ANNAN
TURKKINI
KASVAA

NTAMO

ANNAN
TURKKINI
KASVAA

Kati
Neuvonen
ANNAN
TURKKINI
KASVAA

NTAMO
Helsinki
2 0 2 1

© Kati Neuvonen 2021
ISBN 978-952-215-835-2

ULKOASU & TAITTO
Göran de Kopior

KANNEN KUVA
Anonyymi, *Romulus en Remus worden gezoogd door de wolf* [Justus van Egmontin (1601–1674) mukaan]
(n. 1650–1675). Kaiverrustyön painate (mustavalkoinen),
32 x 40,3 cm. The Metropolitan Museum of Art, New
York, Yhdysvallat.

VALMISTAJA
BoD – Books on Demand, Saksa, Norderstedt.

NTAMO
Helsinki 2021
www.ntamo.net

Sadassa talossa asuu sata naista joilla sata runoa. Minä olen yksi heistä, olen ensimmäinen ja viimeinen ja se yksi siinä välissä, ja minun runoni ovat kuin syvälle työnnettyjä napakoruja, hiertäviä ja kiiltäviä ilman vanhempien hyväksyntää, vaaleanpunaisia cowboy-hattuja pölyisillä rajaseuduilla ronskien miesten hikisissä päissä. Ja ne sata naista liehuttavat hameenhelmojaan kuin lakanoita ja lippuja, onkivat paljain käsin ja avojaloin ikkunoista sisään miehiä ja niiden harhaluuloja, luuloja siitä että ovet ovat tulemista varten ja naiset samoin.

Viime aikoina, ja voi niin viime aikoina, olen haistellut kadulla tuntemattomien vauvojen tuoksua, mennyt huomaamattomasti lähelle ja nuuhkaissut omenaista poskea, kuvitellut että se kuuluisi minulle, että voisin viedä sen kotiin ja kirjoittaa sille sata runoa ja antaa sille maitoa sadan naisen rinnoista. Mutta talossani on kylmä lattia, ikkunoista vetää, enkä usko että siellä olisi hyvä vauvan kasvaa, niinpä otan kissan ja annan sille nimeksi *Dream, baby, dream.*

I

KETÄ
AJATTELISIN
TÄNÄÄN

Samettiyö, tahdon taipua sen edessä
jättää vaatteet rannalle
päästä syvemmälle,
sukeltaa pinnan alle
olosuhteisiin joista saduissa kerrotaan
raukeus, rakkaus, rohkeus
suora nenä, suora ryhti, suorat hampaat
joutsenkaula

Olen ääriäni myöten täynnä
taitavasti
pujotaudut mukaani
ilman sanoja
virheettömästi
vaikuttava sisääntulosi
jättää odottamaan
kuinka aiot poistua

Tämä sujuu aika kauniisti
kunnes kivi putoaa
varpaille, ovimatolle

Meidän välillämme
kivi
on niin monta sinua
en tiedä ketä ajattelin tänään
muistan kyllä
kaikki nimesi

Esitit minulle kysymyksen
suustani alkoi purkautua valkoista hattaraa
en osannut valehdella päin naamaasi
kotona vasta nielaisin
raskaasti
kuin painuisi kivi vatsaan

En voinut kertoa kaikista elämäni kivistä
kuinka ne kasaantuivat iltaisin sänkyyn kanssani
päälle huuhtoutui vettä, sen mukana levää ja kaloja
siihen verrattuna hattara oli miellyttävä ratkaisu

On niin ilmeistä että tapaisimme suolla, susinainen.
Sinne on helppo upottaa kivet, katsoa niiden vajoamista
syvälle samalla tavalla kuin silmiisi. Olen kulkenut pitkään
tullakseni tähän, hukannut itseni useisiin peileihin,
uskonut ensinäkemään. Värikäs on maailma, värikäs sen
historia, otan nyt osaa vahvojen naisten satuihin. Lähetän
postikortin hänelle ja hänelle ja hänelle, yhdelle en lähetä
koska hän on kuollut. Kallistan kuppia ja päätä, ajatukseni
valuvat vasempaan, nähdäkseni se on oikea suunta. Annan
turkkini kasvaa, annan paljon ja sitä enemmän.

A detailed woodcut-style illustration in a monochromatic purple hue. It depicts a baby crawling on the back of a large, shaggy animal, possibly a bear or a large dog. The baby is positioned in the lower center, reaching out with its hands. The animal's back is covered in thick, textured fur, and its head is visible on the left side of the frame. The background consists of dense, swirling lines representing a forest or a thicket. The overall style is reminiscent of 19th-century book illustrations.

Sinä et löydä metsääni,
se on pieni mutta oma.

ANNAN

TURK
KINI
KASV
AA

ON
KATI
NEUVOSEN
NELJÄS
RUN

O
KO
KO

ELMA

NTAMO 2021

9 789522 158852

ISBN 978-952-215-838-2